

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS, 70^e JAARGANG NO.8, AUGUSTUS 2009

ONZE VOGELS

Vogels in de kunst *Marc Stroucken*

Graag willen we de lezers zo nu en dan kennis laten maken met het werk van kunstenaars, die vogels als onderwerp voor hun werk gekozen hebben. En dat dan natuurlijk wel aan onze liefhebberij verbonden is. Werk dat wij met genoeg even met u willen delen!

Via zijn postings in "Vogelcafé" kwamen we Marc Stroucken uit Nijmegen op het spoor. Hij werkt met vrijwel alle schilder- en tekenmaterialen, maar vooral met waterverf, potlood en houtskool. Hij heeft een uitgesproken voorkeur voor levende wezens. Naast werk over o.m. honden, en paarden heeft Marc prachtig werk over vogels gemaakt.

Marc Stroucken (1974) is van huis uit bioloog, maar werkt tegenwoordig freelance als ontwerper bij een tekenstudio en begint nu van zijn eigen werk langzamerhand zijn professe te maken. In de toekomst zou hij fulltime als kunstenaar aan de slag willen. Hij heeft zijn hele leven al een band met vogels. Als kind had hij een valkparkiet en sleepte hij alle op straat gevonden zielige vogels al mee naar huis. Dat liep zodanig uit de hand, dat zijn moeder op zeker moment voorstelde om maar een voliëre in de tuin te bouwen – op die manier zou ze dan in elk geval van alle vogels in huis verlost zijn! Aldus geschiedde... Hij is altijd gek op vogels gebleven. Momenteel houdt hij Mozambiquesijsjes, Japanse nachtegalen, blauwgrijze roodstaartjes en Japanse meeuwjes. Naast deze voliërevogels heeft hij ook Oosterse rollers, een duivenras dat tuimelt tijdens het vliegen. Hij is dagelijks met het verzorgen en ook kweken van zijn vogels bezig. Naar eigen zeggen is zijn grootste lol om hele mooie ruime verblijven te maken waarin de vogels het best tot hun recht komen.

Marc zou zelf zijn werk willen omschrijven als vrij realistisch, maar met oog voor de compositie en esthetische aspecten. Gezien zijn achtergrond als bioloog stelt hij er belang in om de onderwerpen anatomisch correct weer te geven. In onze beleving komt de essentie van Marc's denken over zijn werk prachtig terug in het aquarel van de bijeneters dat deze maand de cover van dit blad siert, namelijk een bijna levens-echte weergave met mooi aangezette accenten in een prikkelende compositie. Het spaarzaam, maar met oog voor het effect, aanbrengen van accenten is toch een sterk punt in Marc's werk, zoals uit de hierbij

afgebeelde potloodtekening van de Mozambiquesijs mag blijken. En wat te denken van de hele uitstraling van de raaf? Zonder het perfect gemaakte oog zou die heel anders zijn... Bij navraag bleek dat het werk van Marc (nog) voor zeer redelijke prijzen te koop is. Hij werkt overigens ook in opdracht.

Meer werk van Marc Stroucken is te vinden op:

<http://www.flickr.com/photos/28577196@N02/> of op

<http://marcstroucken.blogspot.com>, hier vindt u ook Marc's E-mailadres

Hans van der Stroom

Mijn ervaringen met de ino Gouldamadine

Tekst: Frank Diepenmaat
Foto's: Pieter van den Hooven

De Gouldamadine (*Chloebia gouldiae*) kan zonder twijfel worden aangemerkt als de meest kleurrijke vogel binnen de familie van de prachtvinken. In zijn natuurlijke habitat, het noordelijke deel van Australië, kent de Gouldamadine drie verschijningsvormen: de roodkop, de zwartkop en de oranjekop. Behoudens het verschil in kopkleur, beschikken deze vogels allen over een paarse borst, een gele buik en een groene mantel. Er bestaat een duidelijk verschil tussen man en pop, aangezien de man veel dieper en helderder van kleur is.

In gevangenschap zijn de afgelopen decennia tal van mutaties ontstaan. Voor wat de borstkleur betreft, beschikken we naast de paarsborst inmiddels over de witborst en de lilaborst. Ten aanzien van de mantelkleur kunnen we eenvoudigweg stellen dat een groot deel van het kleurenspectrum vertegenwoordigd is binnen het Gouldbestand. Naast de wildkleur met zijn groene mantel, kennen we namelijk een gele- en een blauwe mutatie van de Gouldamadine. Door te combineren met laatstgenoemde kleuren kunnen zelfs volledig witte vogels gekweekt worden. Al met al beschikken we in de avicultuur over een heel scala aan mogelijkheden: op basis van de verschillen in kop-, borst- en mantelkleur zijn duizenden koppelingen mogelijk!

Lutino man en pop

Een restpigment wat ook van andere SL-ino's bekend is, valt bij de Goulds vooral bij de mannen erg op. De rode ogen vallen door de indirecte belichting minder op. Bij direct flitslicht vallen ze goed op (zie inzet)

Toen ik verleden jaar met mijn vader op bezoek was bij een gerenommeerde Gouldkweker in België, maakte ik evenwel kennis met een nieuwe mutatie van de Gouldamadine: de ino.

Hoewel deze mutatie reeds vanaf de jaren '70 van de vorige eeuw bekend schijnt te zijn in de Verenigde Staten, is deze mutatie in Europa nog dun gezaaid. Bij het zien van deze nieuwe mutant was ik blij verrast door het formaat en de conditie van deze vogels. De kwaliteit van de bevedering en het gezichtsvermogen laat bij roodoog-mutaties nog wel eens te wensen over, maar daar was bij deze vogels geenszins sprake van. Navraag leerde dat deze mutatie geslachtsgebonden vererft. In eerste instantie had deze kweker uit groene vogels plots gele poppen met rode ogen gekweekt (welke ik in het navolgende zal aanmerken als lutino's). Dit betekent dat de stamvader, een groene man, split voor de roodoog-factor geweest moet zijn. In opvolgende broedseizoenen had deze kweker zijn bestand lutino Goulds langzaam uitgebouwd en door lutino's te paren aan blauwe Goulds bekam hij zelfs nagenoeg witte vogels met rode ogen (welke ik hieronder albino's zal noemen).

Op het moment van ons bezoek zaten de jonge vogels, zowel lutino's als albino's, midden in de rui. Aangezien de kweker in kwestie een succesvol broedseizoen had gehad, was de verwachting dat hij na een eerste selectie afstand zou kunnen doen van een deel van zijn jonge vogels. Na een paar maanden geduld, kregen mijn vader en ik afgelopen zomer de beschikking over twee paren roodoog-Goulds. Het eerste koppel bestond uit een lutino man en een lutino pop, terwijl het tweede koppel bestond uit een lutino man en een albino pop. Het mannetje van dit tweede koppel was daarbij kanssplit blauw: op papier 50% kans op albino nageslacht derhalve.

Na enkele maanden van acclimatisatie troffen wij oktober jongstleden de eerste eieren aan in de kooi waarin de poppen gehuisvest waren. Nadat de broedkooien in gereedheid waren gebracht, werden de mannen en de poppen samengebracht. Beide paren gingen tot nestbouw over en de eerste eieren volgden al snel. Beide koppels zorgden voor een legsel van zes eieren. Deze eieren werden aan de zorg van Japanse meeuwen toevertrouwd en ze bleken uitstekend bevrucht. Het ene nest leverde

vier prachtige lutino jongen op, terwijl er in het andere nest naast twee lutino's een drietal albino's te voorschijn kwam. De man van het tweede koppel bleek dus wel degelijk split blauw te zijn: een lot uit de loterij!

Groot was evenwel de teleurstelling toen we kort daarop de man van het eerste koppel dood aantroffen. Een telefoontje naar de België zorgde echter voor enige opluchting; tegen een sportieve prijs konden we een paar kanssplit mannen overnemen. De lutino pop accepteerde haar nieuwe partner vervolgens zonder problemen en haar tweede legsel volgde dan ook spoedig. Ook dit legsel bleek bevrucht en kort na het uitkomen van de eieren konden we vaststellen dat de kanssplit

man de roodoog-factor wel degelijk bezit: naast een tweetal jongen met donkere ogen lag er namelijk een lutino in dit nest. De andere kanssplit man werd gepaard aan een blauwe witborstpop en ook deze man bleek uiteindelijk split te zijn: uit deze koppeling werden naast wildkleuren ook lutino's geboren (waarvan we dus met zekerheid kunnen zeggen dat dit poppen zullen zijn die blauw vererven). Zo hebben we dit broedseizoen uiteindelijk kunnen kweken met drie paren: split lutino maal lutino, lutino split blauw maal albino en split lutino maal blauw.

Albino man en pop

Door aanwezigheid van het restpigment geen zuiver witte vogel, ook niet op het rugdek. Waarschijnlijk is hierdoor het rugdek bij de lutino's ook dieper geel.

Qua verzorging stellen deze vogels geen bijzondere eisen. We houden onze vogels evenwel bij een temperatuur van 19 à 20 graden Celsius. Als voeding verstrekken we een standaard exotenmengeling aangevuld met wat witzaad. Daarbij krijgen de vogels dagelijks eivoer (Aves-opfok) met een kleine hoeveelheid kiemzaad. Ons is opgevallen dat met name de jonge goulds helemaal verzot zijn op trosgierst (zowel gele- als rode trosgierst), dus daarvan staat te allen tijde wat ter beschikking. Verder mogen grit, maagkiezel en badwater natuurlijk niet ontbreken. Tot slot verstrekken we eenmaal per week een vitaminecomplex (AD3E) door

Roodkop Witborst Geel man,

het drinkwater, aangezien blauwe (en dus ook albino) goulds deze vitamines niet of in onvoldoende mate zelf kunnen aanmaken. Met deze verzorging zijn de jonge vogels eigenlijk probleemloos opgegroeid en ook de rui verloopt voorspoedig. Inmiddels zijn de eerste jonge vogels volledig op kleur en we willen u de foto's daarvan niet onthouden. De geïnteresseerden onder u kunnen meer foto's aantreffen op mijn webpagina: www.exoticfinches.nl

Al met al zijn onze ervaringen met de ino Gouldamadine positief. Voor wat gezondheid en kweekresultaten betreft, doen de lutino's en albino's niet onder voor onze goulds met donkere ogen. Ik ben van mening dat deze mutatie een verrijking vormt voor het toch al niet geringe kleurenschaal van de Gouldamadine. Het aantal combinatiemogelijkheden binnen de kweek van Gouldamadines is met de ontstaan van de ino-factor in elk geval aanzienlijk toegenomen.

Ter vergelijking: zwarte ogen en geen bruin restpigment. In zwartkop-combinatie wordt de kopkleur zilvergrijs tot spierwit. De ino-factor is opgetreden in een zwartkop-stam. Omdat zowel de roodkop als de ino factor geslachtsgebonden vererven was voor de combinatie eerst een crossing-over noodzakelijk. Deze is inmiddels opgetreden, maartot nu toe een nog zeldzamere verschijning dan de zwartkop ino's.

*Een nestje jonge albino's.
Op deze leeftijd zijn de rode ogen wel heel opvallend*

De Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland

De Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland (SNGN), is bijna 20 jaar actief met het uitdragen van zijn doel. Er zijn steeds meer gouldliefhebbers overgegaan op het kweken van de natuurbroed gouldamadine. Eens per kwartaal wordt het clubblad verspreid en worden de leden op de hoogte gehouden van de ervaringen en de kennis die binnen de SNGN aanwezig is. Zo wordt er bij elk clubblad een kleurkaart toegevoegd, waarop een kleurslag wordt omschreven.

Eind vorig jaar is er door de SNGN een compleet boek van 320 pagina's uitgegeven. Het boek "De Gouldamadine" is geschikt voor de beginnende liefhebber maar bevat zeker ook voor de gevorderde gouldamadine-kweker een schat aan informatie.

Ook dit jaar organiseert de SNGN onze Nationale tentoonstelling in Elst. Hier staan wij u graag te woord voor eventuele vragen of gewoon voor een gezellig vogelpraatje. Deze tentoonstelling wordt weer georganiseerd in "Het Wapen van Elst" Dorpstraat 28, 6661EL Elst (Gld.) en is geopend voor publiek van donderdag 8 t/m zaterdag 10 oktober 2009. Nadere informatie over onze club en de gouldamadine is te vinden op de vernieuwde website van de SNGN: www.sngn.nl

De Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland

De toename op het gebied van mutatie kweek is een aanleiding om een kleurslag toe te lichten op de wijze zoals deze ons binnen de SNGN gewoon is.

De zeegroene kleur ontstaat als het carotenoïde gedeeltelijk wordt gereduceerd. Doordat het carotenoïde gedeeltelijk (ongeveer 50%) is gereduceerd, verliest het aan invloed op de kleurvorming, terwijl de invloed van de ongewijzigde blauwe structuur kleur toeneemt. Als gevolg daarvan zal het groene rugdek veranderen in zeegroen en zullen de carotenoïde veevelden zoals buik en de rode en oranje kopbevedering in sterkte dus kleurdiepte afnemen. De zwartkop zeegroene mutant wordt gekenmerkt door zijn zeegroen rugdek en een bruingele buikkleur.

258 onze vogels, augustus 2009

Vorming van de kleur:

Het effect van de afname van het carotenoïde heeft tot gevolg dat de kleurvorming steeds minder wordt.

Het effect van de eumelanine op de kleurvorming blijft onveranderd.

De invloed van de niet veranderde blauwstructuur wordt steeds groter.

De optisch zichtbare kleur verandert door een verminderde hoeveelheid carotenoïde van groen via zeegroen naar blauw.

Als gevolg van de verminderde hoeveelheid carotenoïde zal het gereflecteerde blauwe licht steeds minder en uiteindelijk in het geheel niet meer door het gele carotenoïde worden beïnvloed. In het geval van de zeegroene zal het gereflecteerde licht nog gedeeltelijk worden beïnvloed door een verminderde hoeveelheid carotenoïde. Anders gezegd, de aanwezigheid van carotenoïde blijkt dominant te zijn over de afwezigheid van carotenoïde; immers groen is dominant over blauw. Daar groen ook dominant is over zeegroen, kan een gevolgtrekking worden gemaakt dat een hoge concentratie carotenoïde dominant is over een verminderde concentratie carotenoïde.

De dominantiereeks is dus groen - zeegroen - blauw.

Invloed op de buikkleur.

In de gele buikkleur zal na het optreden van de zeegroenfactor het aanwezige phaeomelanine onaangestast blijven. De intensiteit van het geel in de buik zal teruglopen en onder invloed van het aanwezige phaeomelanine een meer bruingele kleur vertonen.

Voorkomende kleurfouten.

De zeegroene mutant is een mutant die, getuige het weinig voorkomen op de TT, een weinig aansprekende kleurslag is. De moeilijkheid bij de zeegroene mutant is om een mooi egaal blauwgroen rugdek te verkrijgen. Ook hier kan, net als bij de vogels met een groen rugdek, een lichtere nekvlek ontstaan. Ook bij deze kleurslag dient de nekvlek een geheel te vormen met de rugdek. Door een regelmatige aanwezigheid van phaeomelanine in de buik zal een minder egale buikkleur ontstaan.

De formules en vererving.

Zeegroen is een minder sterke of gedeeltelijke reductie van het carotenoïde en ligt op hetzelfde gen als de blauwe mutatie. Het is dus een minder sterke mutatie van het blauwe gen. We spreken in dit geval dat de zeegroen een mm-reeks (meervoudige mutatie) of ma-reeks (multiple alleomorfe) vormt met de blauwe.

De zeegroene vererft autosomaal en recessief t.o.v. de groene, maar is dominant over de blauwe. Dit betekent dat een zeegroene split kan zijn voor blauw.

De formule voor de zeegroen is blzg//blzg. Omdat het een autosomale vererving betreft is dit zowel voor de man en als de pop gelijk.

De formule voor de blauwe is bl//bl

De dominantievolgorde is groen - zeegroen - blauw.

Enkele paringen:

1. Groen maal zeegroen, uitkomst:
mannen en poppen 100% groen split voor zeegroen
2. Zeegroen maal blauw, uitkomst:
mannen en poppen 100% zeegroen split voor blauw
3. Groen/zeegroen maal blauw, uitkomst:
mannen en poppen 50% groen/blauw en 50% zeegroen/blauw
4. Zeegroen maal zeegroen/blauw, uitkomst:
mannen en poppen 50% zeegroen en 50% zeegroen/blauw

Kweekadvies.

De zeegroene mutant is een vrij jonge mutant en komt niet vaak voor op de TT. Om een goede zeegroene te kweken is het uiterst belangrijk om goed op de kleur van het rugdek te selecteren en hierop zeer kritisch te zijn. Het mag niet te blauw maar ook niet te groen zijn, voorwaar een

moeilijk selectie criterium. Selecteer de eigen vogels op goed formaat en model, goed van kleur en met uitstekende broed/kweek resultaten. Ga bij de kweek selectief te werk en schakel koppels, die niet voldoen aan de gestelde eisen, uit voor de kweek. Probeer ieder kweekseizoen wat vers bloed in te kweken, deze vogels mogen wildkleur, wildkleur split zeegroen zijn, als het maar gezonde vogels zijn met een goed formaat. Kweek geen zeegroene vogels in een stam blauwen, want dat zal de kleur nadelig beïnvloeden van zowel de zeegroene als de blauwen.

Deze kleurslag is ook elk jaar te bewonderen tijdens onze nationale tentoonstelling te Elst. Ieder jaar worden er ruim 1000 goulds tentoongesteld en is er altijd een grote verkoopklasse aanwezig. Naast het bewonderen van de aanwezige Gouldamadinen wordt er ook kritisch gekeken naar eventuele veranderingen en worden deze zaken tijdens de keuring besproken en er uitgelicht. Veranderingen worden besproken en gecommuniceerd of deze verandering wenselijk is of juist niet. Een voorbeeld hiervan is het verschijnen van het rode bandje in de overgang tussen borst en buikveren.

Het rode borstbandje

Met een zekere regelmaat komen we Gouldamadinen tegen met een zogenaamd rood borstbandje. Dit is een smal oranjerood gekleurd bandje dat zich in dat geval bevindt op de grens van de borstvlak en de onderborst. De tot nu toe aangetroffen breedte bedraagt van nauwelijks zichtbaar tot heel soms ongeveer 3 mm.

Het verschijnsel is niet van de laatste tijd, maar neemt wellicht in geringe mate toe. In 1989 is al melding gemaakt van dit rode bandje, hoewel weergegeven als zijnde de normale verschijning.

Voor zover bekend is tot heden dit verschijnsel uitsluitend aangetroffen bij de mannen en dan ook nog alleen in de groenserie. Dit geldt voor zowel de paarsborst, de lilaborst als de witborst.

Kleurafwijking in de veer

Op de grens van borstvlak en onderborst treffen we veren aan die zowel de kleur van de borstvlak als de kleur van de onderborst kunnen hebben. Het rode deel van het bandje kan voorkomen aan de top van de veer of in het middendeel daarvan.

Over de oorzaak van dit verschijnsel is ons niets bekend, met andere woorden: we weten niet welke stof zich ter plekke heeft gevormd en een oranjerode tot rode kleur heeft. In principe zouden drie kleurstoffen tot de mogelijkheid kunnen behoren. Omdat de rode kleurafwijking

alleen in de groenserie voorkomt lijkt het zeer waarschijnlijk dat de rode kleur veroorzaakt wordt door rood canthaxantine (zoals de kopkleur van de roodkop) of luteïne-epoxide (de kopkleur van de oranjekop). Vaststelling daarvan vereist specialistisch en microscopisch onderzoek.

Erfelijkheid

Het rode borstbandje is erfelijk overdraagbaar. Uit een vogel met een rode band kunnen dus nakomelingen worden gekweekt die eveneens een dergelijke band laten zien.

Over het verervingsmechanisme is nog niets bekend maar het lijkt dominant.

Tentoonstelling

Volgens de standaardisen van de NBvV is een rode band bij een vogel op een tentoonstelling niet toegestaan. Dergelijke vogels worden in de rubriek kleur bestraft. In dat verband is het van belang zulke vogels van de kweek uit te sluiten.

Toekomst verwachting

Naar verwachting zou het mogelijk moeten zijn om, uitgaande van vogels met een rode borstband, door selectieve kweek Gouldamadinen te kweken met een oranje of rode onderborst en buik. Dat is dan wel een karwei dat veel tijd en geduld vergt, maar is zeker een uitdaging.

De twee besproken onderwerpen zijn een klein voorbeeld van hoe wij binnen de vereniging met onze hobby bezig zijn.

Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland.

Op bezoek bij

Een nieuwe serie in *Onze Vogels*, waarbij elke maand een reportage verschijnt over een willekeurige vogelliefhebber in het land.

Deze maand zijn we op bezoek Ad Ansems in Eindhoven.

Een parkietenliefhebber bij uitstek, echter 25 jaar geleden heeft hij zijn eerste schreden in de vogelhobby gezet met de aanschaf van enkele glosterkanaries. Dit bracht hem toch niet helemaal wat hij van zijn nieuwe hobby verwachtte en langzaam verlegde hij zijn pad van de glosters naar kleurkanaries in de bruinserie.

Na enkele jaren daarmee gekweekt te hebben, ging hij eens op bezoek bij een andere kanariëkweker, die al jaren "in het vak" zat en hem vervolgens bijschoolde op een aantal elementaire zaken, die belangrijk zijn als je een goede kleurkanarie wilt gaan kweken. Na thuis deze wijze lessen nog een goed te hebben overwogen, kwam Ad tot de slotconclusie dat hij geen kijk had op kanaries en dat hij daar eigenlijk letterlijk en figuurlijk geen toekomst in zag.

Ook echtgenote Marie-José werd in deze opeenzettingen betrokken een omdat zij parkieten mooie en levendige vogels vond, werd een nieuwe en redelijk succesvolle weg ingeslagen. Bij een goede kweker werden enkele koppels Engelse grasparkieten gekocht, waarmee al redelijk snel kweekresultaten behaald werden. Ook op de onderlinge tentoonstelling van vogelvereniging Aviarium te Eindhoven werd al

spoedig in de prijzen gespeeld. In snel tempo bouwde Ad ervaring op en weldra beschikte hij over diverse kleurvariateiten, zoals je die ook in de parkietenwereld tegenkomt.

En omdat alle kromsnavel nu eenmaal een uitdaging zijn voor een parkietenliefhebber verschenen er ook al snel enkele koppels roze bourkesparkieten, die kort daarna ook weer gezelschap kregen van enkele agapomissen.

Ad was in die tijd secretaris van de vogelvereniging Aviarium en alle bestuurleden hadden naast hun "gewone" volière ook nog een of andere losse kooi op de tuin staan met daarin wat vogels voor de aardigheid zoals dat heet. Ad had dat echter niet, tot op een dag een lid van de vereniging hem belde om een advertentie voor het verenigingsblad op te geven, waarin hij een negenhoekige staande volière te koop aanbood. Na alle details en de prijs doorgegeven te hebben deelde Ad de man mede, dat deze advertentie niet in het blad van de vereniging zou worden opgenomen, omdat de kooi bij deze verkocht was en bij Ad op de tuin werd geplaatst.

Zodoende liep hij dan ook weer in de pas bij de overige bestuursleden van destijds. Korte tijd later had hij enkele cultuurvogels en wevers in deze kooi, maar wederom kwam boven drijven dat zijn hij toch voorkeur had voor kromsna-

vels. Dus gingen deze vogels weg en kwamen er bourkesparkieten voor in de plaats.

Op een dag echter liep hij met zijn vrouw door het vogelpark in Kevelaar en daar maakten zij kennis met de agapomisfischerie, die ook gelijk door Marie-José stevig omarmd werden. Ook met deze vogels speelde hij goed in de wedstrijden, reden dat hij ze heden ten dagen nog heeft.

Door vele jaren ervaring uitwisselen en door contacten met andere parkietenliefhebbers heeft Ad voor zijn voeding een vast recept ontwikkeld, waar zijn vogels het goed op doen. Het parkietenzaad wordt speciaal voor hem gemengd bij de fa. Pierre Beelen aan de Hoogstraat te Eindhoven, waar hij de garantie krijgt dat de zaden altijd vers en zeker niet verouderd zijn! 25 kg parkietenzaad bestaat dan uit: 11 kg wilzaad, 5,5 kg witte millet, 0,5 kg negerzaad, 5 kg Japanse millet, 0,5 kg hennep, en 2,5 kg gepelde hele haver. Zonnepitten worden niet verstrekt omdat de vogels er te vet van worden. In de winter wordt daar enige uitzondering op gemaakt omdat de vogels dan iets meer weerstand op kunnen bouwen tegen de kou.

Het eivoer, dat wordt gebruikt is ook eigen recept, samengesteld uit standaard eivoeders te weten een deel Witte Molen, een deel Orlux welk wordt gemengd met een deel couscous.

Met de grasparkieten kweekt Ad jaarlijks met een stuk of acht koppels en krijgt daar gemid-

swiftparkieten

de 9-delige kooi in de tuin

jonge grasparkieten

deld tussen de 30 en 40 jongen van. De kweek vangt meestal aan tussen kerst en nieuwjaar, omdat hij dan vrij heeft en ruim de tijd heeft om de vogels te koppelen. Zo eind juni medio juli wordt de kweek beëindigd.

Met de tentoonstellingen speelt Ad meestal twee wedstrijden per seizoen, waarbij hij toch vaak tegen het probleem aan loopt, dat een parkiet nu eenmaal snel in de rui valt wanneer hij in een andere omgeving komt. Dat is ook de reden dat zijn vogels eigenlijk niet op een districtwedstrijd te aanschouwen zijn.

Toch denkt Ad er hard over om zijn wedstrijd-schema zo danig aan te passen dat hij wel aan de districtwedstrijd mee kan gaan doen, omdat daar de concurrentie nu eenmaal hoger is, en er dus meer eer te behalen is dan op een onderlinge tentoonstelling. Maar bovenal wordt toch gesteld dat de hobby ook een hobby moet blijven en dat zaken zeker geen must moeten worden.

Plezier in het houden en verzorgen van de dieren is en blijft nummer één! Daarom zijn er sinds een jaar of twee ook enkele kleine grasparkietjes op het hok te vinden; "Gewoon aardige vogeltjes" zegt Ad, "ze kweken makkelijk, zien er altijd goed uit, strak in de veren en je hebt er weinig omkijken naar. Daarnaast kan ik met deze vogels ook regelmatig jeugdige en beginnende liefhebbers een plezier doen, zeker als ze die ook nog handtam willen maken."

En een plezier doen wil Ad iedereen ook zijn vrouw ook toen ze kenbaar maakte dat een paar krielkippetjes in die staande voliëre op de tuin wel aardig zouden zijn. Waarom ook niet dacht Ad, want als je vrouw er ook hobby in heeft, heb je ook gelijk iemand om de kooi mee schoon te maken! Voor het volgende jaar is de visie ook al uitgezet; wat minder agapornissen en wat meer swiftparkieten omdat dat daar weer een nieuwe uitdaging ligt. Wel zorgen, dat ook Marie-José het leuk blijft vinden Ad, anders moet je straks toch zelf de kooi schoonmaken

ook de krielkippen doen het goed

De Trompet Neushoornvogel (*Bycanistes bucinator*)

In het Engels wordt deze vogel Trumpeter Hornbill genoemd, in het Zuid Afrikaans "gewone boskraai". Dat laatste zegt in dit geval gelukkig ook iets over het aantal dat nog in het wild voorkomt, ze zijn zeer talrijk en niet bedreigd. De soort is ontdekt en beschreven door Temminck in 1824.

Trompetneushoornvogels leven in grote delen van het zuiden van Afrika in bossen en oerwouden. Ze zijn bijna altijd in de buurt van

water te vinden. Hun leven speelt zich deels tussen de bladeren af en deels op de grond. Met hun zeer sterke poten springen ze van tak naar tak, de vleugels lijken ze hierbij voornamelijk te gebruiken voor het evenwicht.

De trompetter is rond de 60 cm groot, de man meestal iets forser dan de pop. Ook de bult op de snavel is bij de man groter. Ze leven per paar, in kleine, maar soms ook in hele grote groepen, 100 of meer vogels bij elkaar is geen uitzondering. De vogels zijn wel monogaam, ze kiezen een partner voor het leven.

Deze neushoornvogel is een echte alleseter, hieronder een opsomming van wat hij allemaal lust: heel veel soorten fruit, vijgen, bloemen en bloemknoppen, zaden, erwten en bonen,

insecten, rupsen, sprinkhanen, spinnen, krabben, eieren en jonge vogels en kleine knaagdieren. Zoals bij veel fruiteters; let op het risico voor ijzerstapeling bij het samenstellen van de voeding.

Net als alle

ijsvogels en de kookaburra's horen ook de neushoornvogels tot de orde der *coraciiformes*, de scharrelaarachtigen. Hiertoe behoren verder onder andere bijeneters, motmots en hoppen. Allemaal heel verschillende vogels. Wat ze bindt is de vorm van de voeten. Bij al deze families is de middelste teen deels vergroeid met de buitenteen.

Ook bijzonder is het broedgedrag. Na de bevruchting kruipt de pop in een holte in een boom, die vervolgens door haar praktisch wordt dichtgemaakt. Met modder, mest en plantaardig materiaal metselt ze het hele gat dicht tot er alleen nog een smalle spleet overblijft. Daardoor voert de man de pop, die de

eieren bebroedt. Na ruim 4 weken komen de jongen uit, meestal 3 of 4. De man krijgt het dan erg druk, hij voert maandenlang de pop en de jongen in zijn eentje, pas als de jongen 7 of 8 weken oud zijn, komt de familie naar buiten.

Trompetneushoornvogels kunnen rond de 20 jaar oud worden, in gevangenschap soms nog (veel) ouder. Voor de ervaren liefhebber met veel tijd en ruimte zijn het geweldige vogels, ze zijn sterk, bijna nooit ziek en ze lusten zo ongeveer alles.

Een mogelijk nadeel: ze heten natuurlijk niet voor niets trompetneushoornvogels. Ze kunnen een stevig kabaal maken.

De aanbevolen ringmaat is 12,5 mm.

Ton Koek

Het zit er weer op of begint het nu?

Het woordje "het" daarin zit een bagage in verstopt, waar je minimaal tot volgend jaar deze tijd mee vooruit kunt en zo u wilt nog veel langer!

Wat in elk geval begonnen is, en op het moment van het verschijnen van dit blad bijna zijn einde nadert, is het vegen van veren ofwel de jaarlijkse rui. Voor de liefhebber vaak een wat minder prettige periode in het jaar, maar velen vergeten dat deze periode voor de vogels wel de belangrijkste periode van het jaar is. Een Belg zei eens tegen mij "Awel manneke, in de rui moet ge goed voor uw vuggelkes zürgen, zodat ze volgend veurjaar wir eikes kenne poepe." Ik heb toen die uitlating eens goed tot mij door laten dringen en er stevig over nagedacht! Die Belg had gelijk! Nu begint, nu in de ruiperiode, op het moment dat het oude verenjasje de vogel verlaat om plaats te maken voor een spiksplinternieuwe outfit, waarmee de vogel straks op de tentoonstelling kan pronken, maar sterker nog waarmee hij(of zij) bij de kweek 2010 aan de aan hem of haar gekoppelde partner kan tonen hoe mooi, trots en fier hij of zij is, hetgeen uiteindelijk zal leiden tot een mooi nest bevruchte eieren en idem jonge vogels!

Daarom beste lezer en nergens anders om, is die rui zo belangrijk. En wee diegene, die daar licht over denkt, het wel gelooft, straks uit zijn winterslaap wakker schiet en vervolgens tijdens de kweek 2010 even wat jonge vogels denkt te kweken....helaas.

Het weer krijgt dan de schuld, de verhuizing, de kat van de burens, of zo mogelijk uw schoonmoeder! Bedenk het maar, maar weinigen durven hardop te zeggen "Het lag aan mij; ik heb mijn vogels tijdens de ruiperiode mooi laten sloffen, en nu laten die vogels mij sloffen!"

De rui is een gezonde ziekte en wie in deze periode de vogels regelmatig en goed observeert, zal met eenzelfde regelmaat vast kunnen stellen dat de vogels zich onprettig en belabberd voelen. Eigenlijk zijn ze net als hun verzorger, die een paar weken met een griep rondloopt

die niet over wil. Het is dan ook geen wonder dat de lust om te zingen voorbij is en dat soms de neiging om van de stok af te vallen groter is, dan om erop te blijven zitten. En als u als liefhebber dat met lede ogen en uw handen in uw zakken aanziet; heeft uw schoonmoeder het volgend jaar weer gedaan!

Dus aan de bak mannen! Kom op: zorgen voor die handel, en wel zo goed, zo uitgebreid en zo intensief, dat het voor uw vogels een feest wordt om in de rui te zijn! Héé lekker nieuwe veren, een mooi nieuw strak pak en daarna er weer lekker tegenaan!

In de ruiperiode kun je niet goed genoeg voor je dieren zorgen, en dat betekent hen alles beschikbaar stellen wat ze ook maar enigszins nodig kunnen hebben, waarbij u uiteraard wel in de galen moet houden dat u nog steeds met vogels te doen heeft en geen betaalde verzorger in een varkensstal bent!

Dus ook hier geldt alles met mate, maar wel alles en dat is meer als zaad en water. Eivoer, of krachtvoer zo u wenst, wat extra vitaminen een sinaasappeltje, een appeltje, groenvoer een sneetje brood licht bevochtigd in wat lauwe melk met honing, een worteltje, wat vogelmuur, een stukje komkommer en wat snoepzaad. Nog meer? U weet het ongetwijfeld te bedenken! Maar u moet het wel doen!! Eigenlijk is het net als bij die griep, pillen en drankjes helpen niet maar extra rust, goede voeding en wat extra's doet wonderen.

Zoals ik al zei de rui is een gezonde ziekte en de vogels kunnen behoorlijk verzwakt raken. Helaas zijn er dan ook elk jaar exemplaren die of om reden van hun leeftijd of om reden dat ze zelf maar moeten zien hoe ze door deze periode heen te komen, het niet overleven. De eerste reden is aanvaardbaar, maar de tweede reden....is hand in eigen boezem. Wanneer u zorgt dat uw vogels en zeker ook uw jonge

vogels vlot door hun (eerste) rui heenkomen zult u zien dat ze dat de volgende jaren ook doen. En uw handen in uw zakken is heus niet erg, maar dan wel goed observeren.

Een vogel die in de tweede helft van september nog volop in de rui is en met hangen en wurgen er begin of half oktober er weer een beetje fatsoenlijk uit begint te zien, daar hoeft u volgend jaar niets van te verwachten. En datzelfde geldt als u met die vogels aan de komende tentoonstellingen wilt deelnemen. Ogenscheinlijk zijn ze wel weer op gekalefaterd, maar hun lichaam is nog veel te lang bezig om weer topfit te zijn c.q. om topsport te kunnen bedrijven, want dat is de tentoonstelling, dat is de kweek van 2010.

En zo ziet u dat het woord tentoonstelling al een paar maal gevallen is en ook daarover kunnen we zeggen "het begint nu!" Want die conditie hebben we zelf voor het grootste deel in de hand, puur door een meer dan perfecte verzorging tijdens de rui. Tijdig ingrijpen bij kleine incidentjes, zoals een verenpik partijtje. Mocht er een druppeltje bloed aan te pas gekomen zijn dan even schoonwassen, vogel even apart zetten en hij/zij kan zo weer bij de grote hoop terug. Laten sloffen is ook hier funest, want van kwaad komt erger, en een onderlinge knokpartij waarbij er bloed geroken wordt kan in een klap uw tentoonstelling, inclusief een goed resultaat ten gronde doen gaan.

Het extra appeltje en het groenvoer etc. zijn niet alleen nuttig voor de inwendige vogel; het houdt hen bezig en voorkomt verveling. Op die manier werkt u ook aan de conditie van uw vogels, waarmee u straks letterlijk en figuurlijk punten scoort! En al deze tekst is dan geschreven er van uitgaande dat u vlucht(en) aardig vol jonge vogels zit(ten). En als dat nu niet zo is? Ook dan begint het nu! Want u kunt niet altijd

AFCON KUNSTSTOF - GAAS

Een ijzersterk produkt, weer- en windbestendig. Vogels kunnen niet beschadigen. Ideaal voor volières
Div. mazen 4x4 - 13x13 - 14x15 - 20x18 mm Werkbreedte 2 of 4 meter. Zwart-transparant

13x13	13x13	13x13
vanaf 200 m ² of meer	vanaf 25 m ² tot 200 m ²	vanaf 1 m ² tot 25 m ²

Slechts € 1,00 per m ²	Slechts € 1,30 per m ²	Slechts € 1,40 per m ²
---	---	---

Goedkoop te verzenden binnen 24-48 uur

Telefonisch bereikbaar van 8.00 tot 23.00 uur: 06-53 48 69 32

Van 22.00 tot 23.00 uur Tel.: (0591) 61 26 07 Fax: (0591) 64 93 66

Verkoopadres: Schansstraat 50 7825 TA Emmen Internet: www.afcon.nl

Gauros Diagnostik
www.geslachtsbepaling.com

Geslachtsbepaling door DNA uit veren

Taurus Diagnostik
in der IT GmbH
Universität Bielefeld | Bio V
Universitätsstraße 25
D-33615 Bielefeld
telefoon 0049 521 1065484
fax 0049 521 1065654
info@taurus-diagnostik.de
taurus-diagnostik.de

Wij spreken Nederlands

1-3 analyses:	per €14,99
4-10 analyses:	per €13,99
11-20 analyses:	per €12,99
21-40 analyses:	per €11,99
af 41 analyses:	per €10,99

DNA-test
APV + PBFD: € 28,00
+ Chlamydia: € 46,00

alle prijzen zijn inclusief BTW

blijven zeggen dat het voorjaar te koud was. Dus als u nú eens begint om ook goed na te denken over wat die Belg zei, en hoe u vorig jaar tijdens de rui voor uw vogels gezorgd hebt, dan gaat er misschien ergens een lichtje branden en kunt u mogelijk maatregelen gaan bedenken hoe het anders zou kunnen. Nu is dan ook de periode om te bepalen wat en hoe er mogelijk veranderd moet worden, en wellicht zult u zich op de transfermarkt gaan begeven om enkele nieuwe spelers aan te kopen. Nú is dan ook de periode om uit te

zoeken wat u mogelijk nodig heeft, en waar en bij wie u mogelijk daarvoor te rade gaat en om alvast eens te informeren of de gewenste vogels ook beschikbaar zijn of komen en wanneer dat is.

Schaamt u zich ook niet om alvast naar de prijs te vragen om straks daarover in elk geval geen teleurstelling op te lopen. U ziet, er begint nu toch heel wat. Nog even en dan zit de ruiperiode er weer helemaal op, de tentoonstellingen staan dan weer voor de deur, waarmee een even zo gezellige en spannende periode in

onze liefhebberij zich weer aandient. Heeft u er wel eens over gedacht om dit artikel eens uitgebreid op de ledenavond van uw vereniging te bespreken? U zult zien dat er een knap aardige discussie los kan komen met veel visies en ervaringen waar u wellicht weer het nodige van elkaar op kunt steken. Misschien nog niet zo'n gek idee! En ook voor dit artikel geldt; Het zit er weer op, maar bedenk: het begint nú!!

Door Henk van Hout

shop.nbv.nl

Nieuwe webshop NBvV

Alle spullen die u bij het bondsbureau aan kunt schaffen zijn nu (netjes op onderwerp geordend) te vinden en te bestellen in onze nieuwe **WEBSHOP**. U kunt deze vinden via de link op onze homepage (www.nbv.nl). De snelste manier om uw spullen te bestellen en in huis te halen!

Door Ger Essenberg

Dit keer staan er een scala van verschillende parkiet- en papegaai-achtigen afgebeeld op onze kalender. Ik moest dus een keuze maken. Deze was niet moeilijk want de hoofdfoto valt met zijn rosékaketoes, wel heel erg op en ten opzichte van de andere geplaatste foto's en kaketoes krijgen minder aandacht in Onze Vogels. Dankzij de duidelijke kleurenfoto is een kleurenbeschrijving niet nodig en kan ik verder aandacht schenken aan de beschrijving van deze kaketoe. Het geslachtsverschil van deze 36 cm metende rosékaketoe zien we aan de ogen, de mannen hebben namelijk een bruine iris en de vrouwtjes een roodbruine.

Zonder twijfel is de rosékaketoe, de meest voorkomende kaketoe in Australië, dat ongeveer tweederde van de wereldpopulatie aan kaketoesoorten herbergt. Van de 11 soorten die hier voorkomen heeft de rosékaketoe de grootste verspreiding, die vrijwel het hele land bedekt. Het centrum van hun leefgebied ligt in het binnenland, maar ze bewonen ook eilanden voor de kust en zijn gevestigd in Tasmanie. In de natuur kun je vrijwel op iedere locatie en in iedere leefomgeving rosékaketoes aantreffen. Voor de Australiërs is de rosékaketoe of Galah zoals hij daar genoemd wordt, net zo gewoon als voor ons in Europa de duif.

Door de grote variatie in klimaatomstandigheden in Australië, broeden rosékaketoes in de natuur op verschillende tijdstippen van het jaar, meestal in de winter, voorjaar of zomer. In het droge binnenland wordt de broedperiode bepaald door de onregelmatige regenval. Algemeen geldt, hoe verder zuidelijk des te later het broedseizoen begint.

Nestplaatsen zijn vooral holtes in dode of levende bomen, vooral Eucalyptus. De holtes liggen op een hoogte van 1,50 tot 18,00 m en hoger. Man en pop werken beide aan de nestholte. Tussen de 2-5 witte ovale eieren worden gelegd op een door de kaketoes gemaakt bed van eucalyptusbladeren. Tijdens het broeden worden verse bladeren in het nest gebracht, wat een rol kan spelen bij de beheersing van de vochtigheid. Beide ouders broeden en verzorgen de jongen.

Als men met de rosékaketoe wil gaan broeden is een goede huisvesting belangrijk. Aanvullend zijn er gezondheidsaspecten, die in beschouwing genomen moeten worden; sommige worden beïnvloed door de huisvesting, gekoppeld aan een te vetrijk dieet. Een buitenvolière met een lengte van tenminste 3 meter maar bij voorkeur 6-7 meter, biedt voldoende vliegruimte om vet worden te voorkomen. De hoogte moet 2,4 meter bedragen en de breedte tenminste 1 meter maar 1,50 m heeft de voorkeur. Een vorstvrij binnenhok van 1 tot 2 meter diep is noodzakelijk, met natuurlijk licht indien nodig aangevuld met kunstlicht.

Het voedsel moet in het binnenhok worden verstrekt, bij voorkeur via een voederluik. Aan het andere eind van de volièr is een beschut deel wenselijk, om enige bescherming te geven tegen slechte weersomstandigheden in de winter en het bieden van schaduw in de zomer. De zitstokken moeten hoog in de volièr worden aangebracht, zover mogelijk uit elkaar om vliegen over een zo groot mogelijke afstand mogelijk te maken.

De algemene voeding is na de huisvesting de belangrijkste factor. Er vanuit gaande dat het koppel bij elkaar past en het broeden begint, dan is het dieet, samen met huisvesting belangrijk. Vetzucht is een probleem bij oudere rosékaketoes, vooral in warme klimaten, het vetgehalte in de zaden moet in het oog worden gehouden. Het kan de broedresultaten ongunstig beïnvloeden en kan er toe leiden dat ze volledig uitscheiden met de voortplanting. Om dit te voorkomen moeten we ons streng aan de uitgebalanceerde voeding houden. Ze functio-

foto: Pieter Onderdelinden

neren het beste op een schraal vetarm, laag calorisch dieet. Verstrek om hun hoge vetgehalte, zonnebloempitten, negerzaad en henep met mate. Houd in gedachten dat rosékaketoes in de natuur een breed scala van voedingsstoffen opnemen, hun voeding in de volièr moet dan ook zo gevarieerd en voedingsrijk mogelijk zijn. Een goed zaadmengsel, aangevuld met vers fruit, groente, gekiemde zaden, noten, is noodzakelijk. Voor het begin van het broedseizoen, moet het dieet rijker aan voedingsstoffen zijn en meer eiwitten bevatten, vooral belangrijk als er jongen in het nest liggen. Een mengsel van verschillende milletsoorten gemengd met kanariezaad, saffloerpitten, haver en havergrutten, graan en zonnebloempitten (in gelimiteerde hoeveelheden), is een goed basis zaaddieet. Aanvullend kan afhankelijk van het seizoen gegeven worden: erwten in schil, spinazie, korenaren, wortelen, sla, broccoli, bloemkool enz. Houd vol bij het aanbieden van nieuw voedsel, het kan enige tijd duren voor kaketoes het aannemen. Groenvoer, zoals graszaden en wilde kruiden uit de tuin kunnen gegeven worden maar pas ervoor op dat ze niet bespoten zijn met insecticiden. Bessen, zoals lijsterbes, meidoorn enz. kunnen we ook verstrekken.

Rosékaketoes eten van nature op de grond en knagen graag aan groenvoer, dat in de volièr groeit en graven dat ook op. Geef ze graszoden met aarde, waarin gras en kruiden groeien, niet alleen omdat het groenvoer voedingsstoffen bevat, maar het zoeken naar voedsel hierin activeert ze en geeft ze de nodige afleiding, zodat er geen problemen ontstaan met verveling. Verse wilgentakken en andere niet-toxische takken waarop ze kunnen kauwen kunnen eveneens gegeven worden. Gekiemde zaden, inclusief zonnebloempitten en mungabonen is een voedingsbron van onschalbare waarde als er jongen in het nest liggen. Vers drink- en badwater moet dagelijks verstrekt worden.

Als we met de vogels gaan fokken geven we ze een groot natuurblok of nestkast, ongeveer 60 cm diep met een inwendige diameter van 30 cm. Sommige vogels prefereren natuurlijke nestblokken, terwijl andere een nestkast accepteren. In veel gevallen is het raadzaam om blokken van verschillende type en afmetingen te proberen tot de vogels een type of afmeting accepteren. Rosékaketoes maken de nestholte klaar en knagen aan de ingang. In de natuur gebruiken ze houtspaanders die ze kort kauwen en brengen groene bladeren in de nestholte.

Het legsel bestaat normaal uit 3 tot 4 eieren, maar ook 2 of 5 eieren zijn mogelijk. Zowel de man als de pop broeden en verzorgen de jongen. De broedduur is ongeveer 24 dagen en de jongen vliegen ongeveer rond de 7e week uit. Het zijn doffere uitgaven van hun ouders, met een lichtbruine iris en een bleekgrijze oogring. De ouders voeden de jongen nog enkele weken na het uitvliegen. De oogkleur van de jongen begint na 6 maanden van kleur te veranderen. Het duurt tenminste drie jaar voor ze seksueel volwassen zijn.

Pimpelmezen

De jonge Pimpelmezen bij mij in de tuin zijn uitgevlogen. Ze worden door hun ouders gevoerd van de vetbol, die ik voor hun op hang. Op een gegeven moment wilde ik een nieuwe vetbol ophangen, toen tot mijn verbazing twee jonge mezen op de vetbol vlogen, die ik nog in mijn hand had. Ik vond dat zo bijzonder, dat ik een tijdje mijn hand niet durfde te bewegen, omdat ze dan misschien weer weg vlogen en ik wilde van deze onverwachte waarneming toch nog wel even genieten.

Helaas had ik toen geen fototoestel bij de hand. Nadat ze weer waren weggevlogen, heb ik de vetbol weggelegd en de camera opgehaald. Even later vlogen ze weer op de vetbol, die ik weer in mijn hand had genomen. Zo kon ik, met in de ene hand de vetbol met jongen mezen en in de andere hand mijn camera, foto's maken van dit geweldig mooie gebeuren. Ik had de vetbol met jonge mezen zo dicht bij mijn

gezicht, dat ik ze met mijn neus kon aanraken. Hieruit blijkt wel dat de jonge vogeltjes nog

geen weet hadden van de gevaren en in het geheel nog geen stress kenden.

Wytze Harmers, secr. VV Klazienaveen.

REGELS VOOR HET TOEKENNEN VAN 93 PUNTEN.

In het keurseizoen 2008/2009 is er enige verwarring geweest omdat de keurmeesterverenigingen niet helemaal op een lijn zaten wat betreft de maximaal toe te kennen punten bij het aanwijzen van prijswinnaars. Dit voorjaar heeft hierover overleg plaats gevonden. In dit overleg hebben de keurmeesterverenigingen KMV Kleur- en postuurkanaries en KMV Tropische vogels en parkieten besloten tot het volgende.

Met ingang van het komende keurseizoen 2009 - 2010 geldt het volgende:

- Dit nieuwe systeem geldt voor alle tentoonstellingen.
- In eerste instantie wordt gekeurd tot en met (maximaal) 92 punten, daarna vindt de aanwijzing van de prijzen en de bijbehorende punten plaats.
- De toekenning van het maximum van 93 punten vindt plaats op basis van de kwaliteit van de vogel/ prijswinnaar en staat los van het gegeven of er meer vogels van 92 punten zijn.
- Er moet een verschil in punten zijn tussen de prijswinnaars onderling en tussen de prijswinnaars en de niet prijswinnaars.
- Er kunnen ter aanwijzing van de prijswinnaars plussen en minnen gegeven worden. Een plus of een min wordt alleen gegeven bij het eindtotaal van een vogel, dus ook bij de stammen en de stellen.
- Het toekennen van 93 punten in stammen of stellen, heeft geen invloed op de eenheidspunten van de betreffende stam of stel.
(93, 93-, 92+ en 92 punten dient gezien te worden als geen verschil voor wat betreft eenheidspunten)
- Voor het bepalen van klassemment prijzen dienen eventuele plussen en minnen niet meegeteld te worden. In die situaties dient een afronding naar hele cijfers te worden aangehouden: 93- is voor een klassemment 93 punten, 92+ is voor een klassemment 92 punten.

De keurmeesterverenigingen Kleur- en postuurkanaries en Tropische vogels en parkieten.

LET OP !! IJSSELHALLEN ZWOLLE

Gewijzigde opzet Zwolse vogelmarkt per eerstvolgende markt d.d. 19-09-2009

Vanwege de steeds toenemende drukte en in verband met de veiligheid van bezoekers en medewerkers heeft de organisatie in nauw overleg met de directie van "de IJsselhallen" besloten om m.i.v. de eerstvolgende markt de opzet enigszins te wijzigen.

1. Toegang handelaren vanaf 6:30 deur D11, het streven is om 8:30 de hal auto vrij te hebben en dat alle handelaren op hun plaats hebben uitpakkt.
(Uitsluitend handelaren die gereserveerd hebben vanaf 2 meter !!!)
2. Publiek en particuliere liefhebbers met vogels vanaf 8:30 via de hoofdingang, daar zijn dan 5 kassa's beschikbaar en gedurende de gehele markt blijft deze ingang geopend. Dus tijdens het inrijden van de handel en het uitpakken op de door hun gereserveerde plaatsen is er geen publiek meer in de hal aanwezig.
3. Reserveringen vanaf 2 meter en worden op nr. verwerkt, dus als u reserveert krijgt u een reserveringsnummer van ons, dat noemt u met uw naam en plaats als u zich op de dag van de markt meldt bij de hal. (Zonder reserveringsnummer geen toegang tot de hal)
4. Ook voor de vrijkaarten geldt dat men vanaf 8:30 via de hoofdingang naar binnen kan en dus niet vroeger! Wij hopen op uw begrip voor deze maatregelen en hopelijk tot ziens op 19 september op onze eerstvolgende markt.

Marktcommissie De volièrevriend.